

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

„Maar het woord des Heeren blijft in der eeuwigheid; en dit is het woord, dat onder u verkondigd is”.

1 PETRUS 1 : 25.

No. 11. 1 Juni.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4,50, Amerika \$ 1,00.	6e Jaargang 1901.
---------------------------	---	------------------------------------

Een en zeventigste Algemeene Jaarlijksche Conferentie,

gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, 5, 6 en 7 April 1901.

Vervolg van Bladzij 148.

De volgende spreker was Ouderling Reed Smoot van het Quorum der Apostelen. Hij besprak de verordening van het zalven der zieken en de macht daarvan, welke van God komt. Hij zeide, dat elk lid in de afdelingen der Kerk recht heeft om zijn naam aan de presideerende autoriteit te geven, opdat voor hem in de Vastenvergaderingen gebeden kan worden. Eveneens ook in de gebedsvergaderingen, welke uit mannen Gods bestaan, welke in ieder opzicht rein behooren te zijn.

Zijn geloof was, dat elke organisatie, welke zich in de Kerk bevindt, min of meer door de wereld zou nagevolgd worden. Er zijn nu reeds genootschappen in de wereld, welke in het zalven der zieken gelooven, andere welke Apostelen hebben, en hij dacht dat er in de toekomst organisatiën zouden zijn, welke zeer met de organisatiën van deze Kerk overeen zullen komen, doch dat men nochtans de grootere verhevenheid van onze organisatie zou moeten erkennen. Hij besprak de roeping der apostelen, om te gaan waar en wanneer de Heer hen ook riep.

Daarna sprak Apostel Rudger Clawson, welke een gedeelte van de Openbaring las, welke de Heer door den Profeet Joseph aan Peter Whitmer gaf, waarin de Heer mededeelde, dat de zaak van het grootste gewicht voor hem zou zijn, zielen tot Hem te brengen. Ook las hij zulks van een gelijkluidende openbaring aan Oliver Cowdery. Tevens werden beiden aangemaand bekeering en doop

aan het volk van dit geslacht te prediken. Deze mannen konden hun tijd besteed hebben aan het verkrijgen van aardsche goederen, een gelegenheid, welke ook voor ons open is. Doch een stem van den hemel kwam, welke hun bekend maakte, dat zij kiezen moesten welke weg zij wenschten te bewandelen. Hun werd gezegd, wat de rechte weg was, het redden van zielen. Zij zijn van zulk eene groote waarde in de oogen des Heeren, dat Hij zijn Eengeborene Zoon gaf, opdat allen, welke gelooven en gehoorzamen zouden, mochten zalig worden. In dit koninkrijk is het noodig, dat een man zich eerst op den weg tot zaligheid plaatst, en dan zijne familie op hetzelfde pad plaatst en hen zonder afdwaling voortleidt. En dit zou een basis zijn om anderen, welke niet van zulk een nauwe verwantschap waren, aan te raden denzelfden weg in te slaan. Hij besprak ook de prediking van het Evangelie aan alle natiën en dat zonder twijfel vooruitgang gemaakt zou worden onder het volk in Japan, vanwege de engel des Heeren, welke Ouderling Grant en zijne medearbeiders vooraf zou gaan.

Evenzoo werd de noodzakelijkheid van bekeering van zonden door hem besproken, zonder hetwelk niemand tot God kon naderen, een grondbeginsel, dat betrekking heeft op de Heiligen der laatste Dagen en dat in het sterfelijke leven immer aangewend zou worden. En voor al degenen welke nalatig in hun plichten zijn, is het de tijd zich daarvan te bekeeren. Tevens werden de plichten en verantwoordelijkheden van het priesterschap door hem besproken. Daarna zong het koor:

Hail to the brightness of Zion's morning.

Dankzegging door Patriarch John Smith.

Namiddag-vergadering.

Deze werd ten 2 uur n. m. geopend Het Koor en de Vergadering zong:

Redeemer of Israël.

Our only delight.

Gebed door Ouderling B. H. Roberts. Daarna zong het koor het lied:

Come dearest Lord, descend and dwell,

By faith and love in every breast.

Ouderling Abraham O. Woodruff van het Quorum der Apostelen besprak den vooruitgang van het volk, van de Kerk en van haar organisatiën, welke alle noodig waren. De Vastdag te houden zeide hij, is een plicht van de Heiligen der laatste dagen, tevens is aan hen het voorrecht geschonken, om op te staan en te getuigen van de manifestatiën van God aan hen. Er is bijna niemand, welke niet een bijzondere zegening van God ontvangen heeft en waarom zoude het volk daar geen gebruik van maken. Degenen, welke zulks niet doen zullen den Geest van God niet in zulk een ruime mate met zich hebben, als zij anders konden bezitten. Wij gelooven als een volk in openbaring. Openbaring is altijd het groote leidende grondbeginsel in de Kerk geweest. In ontelbare gevallen heeft

inspiratie de Ouderlingen geleid tot de huizen waar de oprechten des harten woonden. De heiligen zouden uit dezen Geest van Openbaring hun nut trekken, ook in de vastenvergaderingen, zoodat geen tijd nutteloos verloren zou gaan en de Geest van God met hen kon wezen. Hij besprak mede het grondbeginsel van de tiende en de noodzakelijkheid deze aan hen te onderwijzen, welke daaraan niet gehoorzamen.

Ouderling Matthias F. Cowley van hetzelfde Quorum was de volgende spreker. Hij besprak de bijzondere kenmerken van het volk en hoopte, dat dezelve nimmer zouden uitgewischt worden, ook van de vooruitgang der Kerk, de noodzakelijkheid om in vrede samen te leven en alle jaloerschheid af te leggen. Ook zeide hij, dat het jonge volk zich tegen de zonden der wereld zouden versterken en hun deugd zouden beschermen, gelijk het bloed dat in hunne aderen vloeit. Ieder heeft het recht den Geest van God te ontvangen. Aan niemand zal worden toegestaan het volk op een dwaalspoor te leiden. Hij geloofde met Ouderling Smoot dat de dag komen zou, dat de wereld de organisatiën der Kerk zou n volgen en wel tot op zulk eene mate, dat veel volk zou misleid worden. De Heiligen zouden zorg moeten dragen, dat zij zulk eene mate van den Geest van God met zich hadden, dat zij niet buiten de Kerk zouden gaan voor zegeningen, welke buiten dezelve schenen te zijn.

Daarna sprak Ouderling Anthon H. Lund van hetzelfde Quorum. Hij erkende eveneens dat de leiders der Kerk nederig waren en dat het noodig is om nederig te zijn, om vooruitgang te maken. Ook van de éénheid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Een noodzakelijkheid, welke zich niet alléén uitstrekt voor dit Quorum doch ook voor de geheele Kerk. De Heiland bad dat Zijne discipelen één zouden zijn gelijk Hij en Zijn Vader één waren. Zulks was een kenmerk der Kerk in elk tijdperk.

Weelde zou de een niet verheffen boven den andere, hoogmoed op rijkdom is een der ergste soort van hoogmoed. Het is echter niet altijd dat rijken zich boven de anderen verheven gevoelen, doch de kans bestaat dat rijkdom het verschil in de samenleving vermeerdert. Wij zouden één zijn. In de Tempelen van God onder vinden diegenen welke daarin werkzaam zijn geen verschil, evenzoo is het in het Zendingsveld. Niemand kan waarlijk groot zijn zonder nederigheid. De grooten zijn zulks in zekere mate vanwege oorspronkelijkheid. Deze oorspronkelijkheid moet tot in zekere mate tot het welzijn van het menschelijke geslacht zijn. Jezus was de grootste, omdat Hij de grootste nederigheid en oorspronkelijkheid bezat. Joseph Smith was een groot man, ootmoedig in het ontvangen van Openbaringen van den Heer. Broeder Lunds gebed was, dat wij voor éénheid en nederigheid zouden bidden, dan zouden wij in het einde overwinnaars zijn. Het koor zong lied :

High on the mountains tops,

waarna de Conferentie tot den volgende dag verdaagd werd. Dankzegging door Ouderling Rulon S. Wells.

TWEEDE DAG, April 6.

Voormiddag 10 uur; het koor en de vergadering zong:

Come, come, ye Saints no toil nor labor fear.

Gebeden door Ouderling Seymour B Young; het koor zong:

Prais ye the Lord; my heart shall join

In work so pleasant, so divine

Ouderling Mariner W. Merrill van het Quorum der Apostelen sprak tot de Conferentie, in 't kort als volgt. Dat wij hier te zamen waren om raadgevingen te ontvangen, en aan den geest van deze belangrijke gelegenheid deelnemen. Sedert de eerste algemeene Conferentie welke hij bijwoonde zeven en veertig jaar geleden, hadden groote veranderingen plaats gevonden, men zou bijna kunnen zeggen herscheppingen. Dit schoone gebouw benevens vier heilige Tempelen, waren sedert dien tijd in den Staat gebouwd. De Heer had het volk gezegend, vermeerderd en voorspoedig gemaakt. Wij zouden een goed toegewijd en ootmoedig volk zijn.

Hoevelen zijn in werkelijkheid belangstellend in het plaatsvervangend werk, hetwelk in den Tempel gedaan wordt? Het is een groot werk en van het grootste belang. De noodzakelijkheid om aan dit werk deeltenemen is overstelpend en zou niet uit het oog verloren worden. De Ouderlingen welke in de wereld gaan om het Evangelie te prediken, zouden in het land van hun vaderen gaan, om het geslacht register van hun overledenen verwanten te verkrijgen. Het is een machtig veld voor voordeeligen arbeid en sluit de verlossing van het menschelijke geslacht in zich. De belangstelling in dit plaats vervangende werk is niet zoo groot als het moest zijn. Sommigen stellen dit werk uit omdat zij slechts beperkte informatie ten opzichte van hun dooden hebben. Als echter dit werk gedaan is, wordt over het algemeen, verdere informatie door de voorzienigheid des Heeren gegeven. Dikwerf is de macht van God in de Tempelen gemanifesteerd. Dit groote systeem van verlossing van de menschelijke familie, is niet door een mensch uitgevonden, evenmin kan zulks gedaan worden. Het is door goddelijke wijsheid samengesteld en door den Profeet Joseph Smith wederom geopenbaard. De spreker handelde voor eenigen tijd over de noodzakelijkheid van het werk van het lokale priesterschap en om samen te werken tot vermeerdering van geloof en éénheid, waarna hij getuigenis gaf van zijn wetenschap van de goddelijkheid van dit werk. De volgende spreker was Ouderling John W. Taylor van het Quorum der Apostelen. Hij besprak het werk van de Heiligen der laatste Dagen, welke vergaderd zijn van de verschillende gedeelten der aarde. Zij volbrengen een merkwaardig werk. Waar is het op gebouwd? Wanneer de fondatie van een gebouw niet sterk is, zoo is het geheele gebouw in gevaar van vallen. De prachtige Tempel welke op deze grond staat is eene illustratie van het nut van eene sterke fondatie. Wanneer de opbouw van ons persoonlijk karakter op eene zwakke fondatie rust zoo zijn wij geneigd te vallen. Het werk waarin wij

werkzaam zijn is gebouwd op Openbaring van God nieuw en voortdurend.

Hij besprak verder hoe de Kerk in vroegere Dagen door openbaring van God geleid werd, dat Christus de sleutelen van het Koninkrijk op Petrus bevestigde en in deze dagen aan den Profeet Joseph Smith gegeven waren. Hij besprak ook de profetiën welke op de laatste Dagen betrekking hebben en sprak eenigen tijd over de noodzakelijkheid van goddelijke openbaring.

Wordt vervolgd.

Zaligheid voor de Levenden en de Dooden.

Redevoring door Oudling CHARLES W. PENROSE, gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, 19 Augustus 1900.

Vervolg en slot van bladzij 152.

Wanneer de geest het lichaam verlaat, dan is daar een persoonlijkheid, welke in staat is vooruitgang te maken, instaat om te hooren, instaat om aan te nemen of te verwerpen, een persoonlijkheid met een wil, met macht om goed of kwaad te doen. En deze geesten worden te zamen vergaderd in klassen. Elke geest zal, wanneer hij dit lichaam verlaat, tot zijne eigene plaats aangehouden worden, even natuurlijk als de dingen tot het middelpunt dezer aarde getrokken worden. Hij zal aldus in de geestenwereld zijn, want de aardsche dingen zijn een afschaduwing van de hemelsche dingen. Dus elke persoon zal ter eeniger tijd de gelegenheid hebben, de waarheid te hooren en aan te nemen. En, wij kunnen God danken, dat wij de verzekering hebben dat de tijd zal komen, wanneer de groote massa van de menschelijke familie, blijmoedig de knie zal buigen voor den Grooten Eeuwigen Vader en Jezus Christus, den Oudsten Broeder, als hun Verlosser ontvangen. Zij zullen het Evangelie in den Geest ontvangen, indien zij zulks in het vleesch niet deden; en dan zullen zij geoordeeld worden naar hunne werken. De Vader zal voor hen allen, ergens in Zijn groot heelal een plaats vinden, waar zij gelukkig kunnen zijn, waar zij de mate van hun schepping kunnen vervullen, waar zij voor altijd vooruitgang kunnen maken, meer en meer leeren, beter worden, meer ontwikkelder, meer heerlijker worden en met Hem vereenigen in Zijne grooten en heerlijke doeleinden, ten opzichte van Zijne kinderen.

Dit is het Evangelie van Christus, zooals wij het verstaan. Nu, mijne waarde vrienden, vergelijk dit voor een oogenblik met den godsdienst, welke gewoonlijk in de christenwereld geleerd wordt. door het volk dat zegt, dat wij onvrijzinnig zijn. Wat vertellen zij ons? „Indien gij niet gelooft in Jezus Christus, terwijl gij in het vleesch woont, zoo zult gij ter helle gaan, als gij sterft.“

Wat is de hel? Het is een plaats van brandende kwelling, alwaar gij in zulk eene groote ellende voor immer en altijd zult wentelen, dat geene tong instaat is dit uit te spreken“. En sommigen van hen zullen u mededeelen, dat God voor de grondlegging der aarde, van den beginne, eenige weinige uitverkoos van het wegwerpzel der natuur, om verlost en verhoogd te worden in Zijne goddelijke heerlijkheid en de overigen werden gedoemd tot eeuwige verdoemenis en oneindige ellende en kwelling met den duivel en zijne engelen. Welke is de meest vrijzinnige van de twee?

Doch wat aangaande eeuwige kwelling. Leert de Bijbel niet eeuwige straf? Ja. Indien ik den tijd had, zoo zoude ik iets van afdeeling 19 van dit Boek van Leeringen en Verbonden, hetwelk hierop betrekking heeft, lezen, doch ik wil in het kort hetzelfde bespreken.

De Heer openbaarde aan Joseph Smith, dat „eeuwige straf is Godes straf“ omdat God eeuwig is. De meening daarvan is: Een eeuwig wezen, hebbende eeuwige wetten, heeft alzoo eeuwige straffen. De straf zal voor eeuwig blijven, omdat zij eeuwig is; doch een persoon zal het niet voor eeuwig behoeven te ondergaan, Elke persoon zal datgene van deze straf ontvangen, dat eeuwige gerechtigheid als het zijne zal aanwijzen. Om het op eene eenvoudiger wijze te verklaren: Wij hebben hier eene gevangenis. Eenige mannen gaan daarin voor zes maanden en wanneer hun tijd voorbij is, zoo gaan zij daaruit, doch de gevangenis blijft. Het is hier voor alle overtreders. Mannen gaan daarin voor één jaar, voor twee jaar, naardat het geval moge zijn, en wanneer zij hun tijd daar doorgebracht hebben, worden zij weder in vrijheid gesteld, doch de gevangenis blijft steeds bestaan. Zoo is het ook met het oordeel van onzen eeuwigen Vader. Hij is eindeloos, eeuwig. Zijne wetten zijn eeuwig. Zijn straf is eeuwig. Doch hij is rechtvaardig en Hij zal tot al degenen, welke zijn wetten ongehoorzaam zijn, juist datgene van eeuwigen straf toedeelen, wat hun toekomt en niet meer. Zij zullen geoordeeld worden „naar hunne werken“. Indien zij weinige slagen waardig zijn, zoo zullen zij niet velen ontvangen; indien zij er velen waardig zijn, zoo zal hun niet weinigen toegeedeeld worden. Indien zij de „laatste penning“ moeten betalen, zonder dat het hun vergeven wordt, zoo zullen zij zulks moeten doen. Indien er omstandigheden in hun geval zijn, welke vergiffenis rechtvaardigt, nadat zij een zeker gedeelte van straf ontvangen hebben, zoo zal de Heer hun vergiffenis schenken en hen bevrijden.

De organisatie van Zijne Kerk is voor de prediking van het Evangelie niet alleen in het vleesch, doch eveneens in den geest. De Kerk op aarde is met de Kerk, aan de andere zijde van den sluier verbonden. De profeet Joseph Smith, welke omgebracht werd voor het woord van God en het getuigenis van Jezus, en wien zijn getuigenis met zijn bloed en alzoo zijn broeder Hyrum verzegelde, opende de deur der zaligheid in de geestenwereld, in de laatste bedeeing des tijds, gelijk als Christus het voor dien tijd opende, toen Hij daarheen ging. Onze Apostelen, Ouderlingen en Broeders, welke

gevolgd zijn, welke hun leven voor de waarheid nedergelegd hebben, welke hun krachten besteed hebben in den dienst van God en gewerkt hebben voor de zaligheid der menschenkinderen, zijn alzoo werkzaam onder de menigte, welke in duisternis zitten. Wij, welke in het vleesch overblijven verwachten, wanneer ons werk gedaan is, hen te volgen; en het priesterschap hetwelk de Almachtige ons gegeven heeft, om te arbeiden voor verheffing en zaligheid der menschenkinderen in het vleesch, zal onze macht en autoriteit zijn wanneer wij dit leven verlaten en met de geesten der overledenen om zullen gaan. Het Evangelie zal aan elk schepsel gepredikt worden, hetzij in het lichaam of uit het lichaam „de levenden en de dooden“. Christus predikte het Evangelie zoowel tot diegenen welke dood waren, als tot de levenden, en wij verwachten, overeenkomstig Zijne beloften in Zijne voetstappen te volgen. „Hij welke in mij gelooft, de werken, welke ik doe, zal hij ook doen, en grooter werken dan deze, want ik ga henen tot den Vader.“

Mijn vrienden, ik heb slechts den omtrek van dit groote onderwerp van zaligheid in 't kort besproken. Onze Hemelsche Vader bereidde dit plan van zaligheid voordat deze aarde in haar bestaan rondwentelde, voordat de hoeksteen daarvan gelegd werden, „toen de morgensterren te zamen zongen, en de zonen van God vroolijk juichten“, en toen Jezus onze Oudste Broeder, „het Lam dat geslacht was van voor de grondlegging der wereld“, voorbereid was voor het offerande in het midden des tijds. En Lucifer welke met zijne heerscharen ter nedergeworpen was, en welke de menschen verleidde zal de overwinning niet behalen. Hij zal niet zegevieren over den Verlosser. Christus zal „den dood te niet doen en hem welke de macht des doods heeft, welke de duivel is“, gelijk ik u voorgelezen heb. Hij zal al datgenen verlossen wat de Vader in zijne macht gelegd heeft — al Zijne broeders en zusters. Zij die in den geest zijn zullen uit de duisternis en straf gebracht worden, en zij zullen een zekeren toestand bereiken in de plaatsen welke door God bereid zijn. In de vele woningen welke in het koninkrijk des Vaders zijn, zullen zij allen een plaats vinden, nadat zij allen de straf ondergaan hebben, alwaar zij de knie voor den Heer kunnen buigen en gelukkig zijn; want ofschoon „Adam viel opdat de mensch zijn moge, zoo is de mensch, dat hij vreugde hebbe“. God heeft ons geschapen, opdat wij vreugde en genoeg hebben mogen.

Mijne broeders en zusters, laat ons zorg dragen dat nadat wij het Evangelie ontvangen hebben, door den geest daarvan geleid worden en vriendelijk de één tegen den ander zijn. En dat wij den geest van welwillendheid tegenover de wereld beoefenen, zelfs tot diegenen welke ons vervolgen, ons bespotten, en alle soorten van kwaad valschelijk tegen ons spreken. Koester niet den geest van vergelding en wraak in uwe harten. Mij is de wraak, Ik zal 't vergelden, zegt de Heer. Het is niet voor ons om wraak te nemen. Laat ons de welwillende gevoelens welke wij kunnen hebben,

behouden. Waar het gepast is, laat ons zeggen gelijk Jezus deed „Vader vergeef hen; zij weten niet wat zij doen“. O, ik wensch dat ik zulks konde zeggen, ten opzichte van sommigen welke kwaad van ons spreken, dat zij niet weten wat zij doen; ik zou een gevoel van medelijden en symphatie in mijn hart voor hen koesteren; doch ik weet het tegenovergestelde. Velen van hen weten wat zij doen; en wanneer zij valschelijk van ons spreken, zoo doen zij zulks opzettelijk met een kennis dat zij datgene vertellen wat onwaar is. Doch zelfs dan laten wij hen in de handen van onzen Eeuwigen Vader; want Hij zal een rechtvaardig oordeel tot allen uitmeten. Wij zijn instaat medelijden met hen te hebben; want zij zullen de gevolgen van hunne goddelooze daden inoogsten, zoo zekerlijk als de zon op en ondergaat, en zoo zeker als gerechtigheid het zijne zal hebben. Laat ons welwillend zijn den één tegen den ander. Laat ons den een den ander op den weg van het leven helpen en een troost en een zegen inplaats van een vloek tot diegenen zijn, waarmede wij omgaan. Zet allen kwade gevoelens ter zijde, onze jaloezie, onze foutvinding, onze lichtgeraaktheid, onze geneigdheid om dingen te zeggen en te doen welke kwaad zijn, en laat een geest welke van Christus onzen Verlosser komt, in onze zielen nedervloeien en ons verkwikken en verlichten. Ik weet, dat deze geest in de Kerk is. Ik weet het is een werkelijkheid. Ik weet dat deze Kerk, de Kerk van Christus is, dat hij dezelve opgericht heeft, en dat Hij met dezelve is en dat Zijne openbaringen en Zijnen Geest in dezelve zijn. Ik weet het bij ondervinding. Ik weet waarvan ik spreek, juist zoo zeker als ik weet dat ik hier voor u sta. Ik weet dat dit werk voorspoedig zal zijn en dat het voortgaan zal. Hindernissen moge op zijnen weg verrijzen; zijn vijanden mogen tegen hetzelfde verrijzen als een vloed; en wapens moge gevormd worden om hetzelfde te bestrijden, „geen wapen dat tegen u gemaakt is zal gelukken, en de tong welke tegen hetzelfde in oordeel zal rijzen, zal God veroordeelen“. De waarheid zal zegenvieren; het Evangelie zal aan elk kreatuur gepredikt worden; de oprechten zullen vergaderd worden; het koninkrijk van onzen God zal opgebouwd worden; Christus onze zaligmaker zal komen. De aarde zal verlost worden van droefheid van zonden en van de macht van Satan, en Jezus zal „regeeren in den Berg Zion en Jeruzalem, en voor Zijne Oudste glorieus“, en een rijke vergelding zal tot diegenen komen welke tot Hem getrouw zijn.

Moge God ons helpen ons deel in dit groote en heerlijke werk te volbrengen, en mogen wij de kroon in het koninkrijk van onzen Vader verkrijgen, voor de zaak van Christus. Amen.

Leert van mij dat ik zachtmoedig en nederig van aard ben.

Jezus.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

S. Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Belangrijke Notitie.

In het laatste nummer der *Ster* verscheen eene Notitie van de Rotterdamsche Conferentie dewelke op den 2den Juni zou plaats hebben. Maar dewijl wij het belangrijk en zeer aangename nieuws ontvangen hebben, dat Apostel Francis M. Lyman op eenen lateren tijd met ons in Conferentie zal kunnen vergaderen, zoo wenschen wij de aankondiging aan allen te maken, dat de tijd van vergadering van de Rotterdamsche Conferentie van den 2den tot den 16den Juni a.s. is verplaatst.

Als onze lezers alreeds weten, Apostel Francis M. Lyman is onlangs aangesteld als President der Europeesche Zending, om zijn broeder Pres. Platte D Lyman op te volgen. Hij is laatst in Liverpool, met zijne echtgenoot in goeden welstand aangekomen. Pres. Lyman is een van de eerste leden in het Quorum der Apostelen. Zijn rijp oordeel en verstand zijn in vele gewichtige zaken besteed geweest, welke hem bekwaam gemaakt hebben om het werk in alle opzichten te kunnen besturen. Hij is erkend als een bijzonder geïnspireerd dienstknecht des Heeren. Het veroorzaakt veel blijdschap dat wij een Apostel van den Allerhoogsten God in ons midden zullen hebben. Wij verwachten dat zijne tegenwoordigheid en onderrichtingen voor groote voordeel en stichting voor de Heiligen en vrienden zal zijn.

Eene algemeene Conferentie zoowel als die van de Rotterdamsche Afdeeling, zal dan op Zondag den 16den Juni a.s. gehouden worden, bestaande uit drie vergaderingen, 's morgens ten 10 uur en 's namiddags ten 1.30 uur in de zaal „Excelsior”, St Janstraat 15; 's avonds ten 7.30 uur in de zaal „Caledonia”, Haringvliet 41, N. Z.

De zendingen door de geheele Zending en voornamelijk de Conferentie-Presidenten worden vriendelijk uitgenoodigd en verzocht bij deze gelegenheid aanwezig te zijn. Het is verlangd dat zij kennis met Pres. Lyman zullen maken, dat zij verslag zullen geven van hunne werkzaamheden en den toestand hunner arbeidsvelden, en dat zij de noodzakelijke onderrichtingen voor de grootere bevordering des Werks mogen ontvangen. Aan de broeders en zusters en vrienden eene hartelijke uitnoodiging is eveneens aangeboden om deze Conferentie bij te wonen.

S. Q. CANNON.

Brusselsche Conferentie.

De Conferentie van de Brusselsche afdeeling van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, werd gehouden Zondag 12 Mei 1901, in het gewone lokaal Rue de la Princesse 20, Molenbeek.

Er waren tegenwoordig: Sylvester Q. Cannon, President van de Nederlandsch Belgische Zending, van de Rotterdamse afdeeling: de Ouderlingen R. W. Eardley en L. T. Whitney; van de Arnhemse afdeeling: de Conferentie-President G. L. Weiler en Ouderlingen S. S. Stevens; van de Luiksche afdeeling: Ouderling D. P. Cheney Walter W. Bord en B. Morris Young Jr. muziekstudenten, en de Conferentie-President van de Brusselsche afdeeling en de reizende zendeling.

De morgenvergadering werd geopend ten 10 uur door Conferentie-President Leendert van den Akker, met het zingen van lied 117. „Geef ons Uw genade“. Gebeden door Ouderling L. van den Akker. De vergadering werd verder voortgezet door het zingen van lied 136. „Vergeving door Zijn bloed“. Daarna werd het avondmaal bediend door Ouderlingen L. T. Whitney en S. S. Stevens.

Ouderling Whitney sprak over de liefde Gods, welke in het lijden en sterven van Jezus geopenbaard werd en de instelling des avondmaals.

Verder sprak Conferentie-President L. v. d. Akker eenige inleidende woorden. Daarna werden de algemeene autoriteiten der Kerk en het Presidentschap der Europeesche zending door hem aan de gemeente voorgesteld, met S. Q. Cannon als President der Nederlandsch Belgische Zending, Leendert van den Akker als Conferentie-President en de reizende zendeling Benjamin Robinson van de Brusselsche Conferentie, welke allen eenstemmig in hunne roepingen erkend werden.

Verder las ouderling L. v. d. Akker het volgende statistiek verslag dezer afdeeling voor en de werkzaamheden welke vanaf 1 April 1899 tot 30 April 1901 verricht waren: aantal zendingen zeventigers van Zion 2; lokaal Priesterschap: Priesters 2. Diakonen 1; Leden 25; kinderen onder acht jaren 12; totaal aantal zielen (uitgenomen de zendingen van Zion) 40.

Traktaten uitgegeven 2831; boeken verspreid 48; huizen van vreemdelingen bezocht met het eerste traktaatje 2383; huizen bezocht op uitnoodiging 241; Evangelie-gesprekken 1156; vergaderingen gehouden 77; theologische klassen gehouden 31; Zondagsscholen gehouden 36; kinderen ingezegend 7; leden verhuisd 1; leden afgesneden 1; opgetrokken naar Zion 1.

Verder werd lied 53. „Wij danken U, Heer, voor profeten“, gezongen; waarna President S. Q. Cannon eenige woorden sprak. Hij gaf getuigenis van de echtheid en goddelijkheid van het Evangelie, zooals het in deze laatste dagen hersteld is geweest. Het is hersteld om het menschedom te bereiden voor de tweede komst

van Christus, welke nabij is. Hij raadt allen aan om zoo te leven dat zij de zegeningen des Heeren en de zaligheid, zullen waardig zijn.

Geeïndigd door het zingen van lied 73; „De nacht vliedt heen”. Dankzegging door Ouderling B. Robinson.

De avondvergadering had ten 7 uur plaats. Geopend door het zingen van lied 26, „Komt Heiligen komt” Gebeden door Ouderling L. v. d. Akker, daarna werd lied 138, „Israels Leidsman”, gezongen.

Ouderling G. L. Weiler was de eerste spreker, en besprak op een zeer duidelijke wijze de werkingen en kracht van den Heiligen Geest. Hij toonde hoe de Heilige mannen Gods, door dezen geest zijn geleid geweest, en hoe de wereld in dwaling is gegaan toen zij dezen geest niet bezat. Hij gaf eveneens een getuigenis van de herstelling van het evangelie.

Daarna werd een viool solo gespee'd op een zeer uitstekende wijze door broeder B. Morris Young.

De volgende spreker was ouderling R. W. Eardley, die de grondbeginselen van het Evangelie besprak.

Hij toonde eveneens aan hoe de Heer van het begin af geïnspireerde mannen op aarde had aan wien hij zijn wil openbaarde en gaf getuigenis dat ook in deze dagen, er op aarde geïnspireerde profeten van God zijn.

De laatste spreker was Ouderling L. v. d. Akker, welke sprak over het „eene ware Evangelie van Jezus Christus. De spreker toonde aan dat gehoorzaamheid aan de wetten en inzettingen van hetzelfde noodzakelijk was om zalig te worden.

Geëïndigd door het zingen van 172, „O God hoor toe”.

Dankzegging door Ouderling L. T. Whitney.

Een zeer goede geest heerschte in de vergaderingen.

Den volgenden dag werd Priestervergadering gehouden alwaar eenheid en een goede geest heerschte. Belangwekkende ondervingen van de zendingen werden verhaald, en degelijke raad werd gegeven, welke voorspoed en vooruitgang voor de Zending belooven.

R. W. EARDLEY, *Secr*

Gebed en Openbaring,

gegeven door Joseph den Ziener, terwijl hij in de gevangenis in Liberty, Clay-Graafschap Missouri was, 20 Maart 1839.

O God! waar zijt gij? En waar is het paviljoen dat uwe schuilplaats bedekt?

Hoelang zal Uw hand teruggedhouden worden, en Uw oog, ja Uw rein oog, van uit de eeuwige hemelen het onrecht van Uw volk en van Uw dienstknechten aanschouwen en uwe ooren met hun geroep doordrongen worden?

Ja, o Heer, hoelang zullen zij die onrechten en onwettige verdrukking verdragen, voordat uw hart voor hen verzacht zal worden,

en uwe ingewanden met ontferming tegenover hen bewogen worden?

O Heer, Almachtige God, Schepper van hemel, aarde en zeeën, en alle dingen welke in hen zijn en welke de duivel beheerscht en onderwierp en het duistere en donkere gebied Shaole. Strek uw hand uit; laat Uw oog doordringen; laat Uw paviljoen weggenomen worden; laat Uw schuilplaats niet langer bedekt blijven; laat Uw oor geneigd zijn; laat Uw hart verzacht worden en Uwe ingewanden met ontferming tegenover ons bewogen worden.

Laat uwe toorn tegen onze vijanden ontstoken worden; en in de furie van Uw hart, wreek ons met Uw zwaard van onze on-rechten,

Herinner U, o onze God! uwe lijdende heiligen; en Uwe dienst-knechten zullen zich in Uwe naam voor altijd verheugen.

Mijn zoon, vrede zij uwe ziele; uw tegenspoeden en uw kommer zullen slechts voor een kort oogenblik zijn.

En dan indien gij het wel doorstaat, God zal u omhoog ver-heffen; gij zult over alle uwe vijanden triumfeeren.

Uwe vrienden staan u terzijde en zij zullen u weder met warme harten en vriendelijke handen ontvangen.

Gij zijt nog niet als Job, uwe vrienden twisten niet met u, noch beschuldigen zij u van overtreding, gelijk zij Job deden.

En zij welke u van overtreding beschuldigen, hunne hoop zal vernietigd worden en hunne vooruitzichten zullen wegsmelten, a's de rijp smelt voor de brandende stralen der rijzende zon.

En eveneens dat God zijn hand en zegel gezet heeft om de tijden en jaargetijden te veranderen en hun verstand te verblinden opdat zij zijne wonderbare werken niet verstaan zouden, dat hij hen eveneens moge beproeven en in hunne eigene listigheid vangen, opdat zij eveneens teleurgesteld mogen worden en hunne verwach-tingen afgesneden.

Ook omdat hunne harten bedorven zijn en de dingen welke zij gewillig zijn op anderen te brengen en gaarne wenschen dat anderen lijden, op hen zelve mogen nederkomen tot het uiterste.

En niet vele jaren na deze, dat zij en hun nageslacht van onder de hemel zullen weggevaagd worden. zegt God, dat niemand van hen is overgelaten om bij den muur te staan

Vervloekt zijn al degenen, welke hunne hiel tegen mijne ge-zalfde verheffen, zegt de Heer, en roepen, dat zij gezondigd hebben, wanneer zij voor mij niet gezondigd hebben, zegt de Heer, doch gedaan hebben, datgene, hetwelk geschikt in mijne oogen was, en hetwelk ik hun geboden heb.

Doch zij welke roepen overtreding, doen zulks omdat zij de dienstknechten der zonden zijn en zijn zelve de kindereⁿ der on-gehoorzaamheid.

En zij welke valschelijk tegen mijne dienstknechten zweren, opdat zij in gevangenschap en dood mochten gebracht worden.

Wee over hen, omdat zij mijne kleinen geërgerd hebben, zij zullen van de verordeningen van mijn huis verwijderd worden.

Hun korf zal niet vol zijn, hunne huizen en schuren zullen

vergaan, en zijzelven zullen veracht worden door diegenen, welke hen vleiden.

Zij zullen geen recht tot het Priesterschap hebben, noch hun nageslacht na hen, van geslacht tot geslacht,

Het zoude beter geweest zijn, dat een molensteen om hun hals ware gehangen, en verdronken waren in de diepte der zee.

Wee over al degenen, welke mijn volk verontrusten, hen verdrijven, vermoorden en tegen hen getuigen, zegt de Heer der heerscharen, een geslacht van adders zal de verdoemenis der hel niet ontkomen.

Ziet, mijne oogen zien en weten al hun werken en ik heb voor hen allen een snel oordeel in bewaring, in het jaargetijde daarvan.

Want daar is een aangewezen tijd voor elk mensch, gelijk als zijn werken zullen zijn.

God zal aan u (de heiligen) door zijn Heiligen Geest kennis geven, ja door den uitsprekelijken gave van den Heiligen Geest, hetwelk nog niet geopenbaard is geweest, sedert de wereld is en thans.

Waarop onze voorvaders met verlangende verwachting gewacht hebben, dat in den laatsten tijd geopenbaard zou worden, waarna hun gedachten, op gewezen waren door de engelen, als in bewaring gehouden voor de volheid van hunne heerlijkheid.

Een tijd, welke komende is en waarin niets zal teruggehouden worden, of er één God is, of vele Goden, zij zullen geopenbaard worden.

Alle tronen, heerschappijen, vorstendommen en machten zullen geopenbaard worden en zullen bekend gemaakt worden aan degenen welke dapper doorstaan hebben voor het Evangelie van Jezus Christus.

En ook of er grenzen aan de hemelen gezet zijn, of aan de zeeën, of voor het drooge zand of voor de zon, maan en sterren.

Al hun tijden van hun omwentelingen, al de aangewezen dagen, maanden en jaren en al hunne heerlijkheden, wetten en gezette tijden, zullen in deze dagen van de bedeeeling der volheid der tijden geopenbaard worden.

Overeenkomstig met datgene hetwelk verordineerd was in het midden van den raad van den Eeuwigen God van al andere Goden, voordat deze wereld was, hetwelk bewaard zou blijven tot de voleindiging en het einde daarvan, wanneer elkeen in zijne eeuwige tegenwoordigheid en onsterfelijke rust zal ingaan.

Hoelang kunnen rollende wateren onrein blijven? Welke macht zal de hemelen tegenhouden? Evenzoo moge de mensch zijn nietige arm uitstrekken om de Missouri rivier in haar verordende weg stil te houden, of het stroomopwaarts te wenden, als de Almachtige te hinderen om kennis van den hemel op de hoofden der Heiligen der laatste Dagen uit te storten.

Voorwaar, er zijn velen geroepen, maar weinigen uitverkoren. En waarom zijn zij niet uitverkoren?

Omdat hunne harten zoozeer op de dingen dezer wereld gesteld zijn, en naar hezoldigingen van menschen streven, dat zij deze eene les niet leeren.

Dat de rechten van het Priesterschap onafscheidelijk met de machten des hemels verbonden zijn, en dat de machten des hemels niet geregeerd noch bestuurd kunnen worden, dan alleen door rechtvaardigheid.

Dat zij op ons bevestigd mogen worden is waar; doch wanneer wij ondernemen onze zonden te bedekken, of onze hoogmoed of ijdele begeerten te bevredigen, of bestuur uit te oefenen, of macht of dwang op de zielen der menschenkinderen, in eenige mate van onrechtvaardigheid, voorwaar de hemelen onttrekken zichzelve; de Geest van den Heer is gegriefd; en wanneer deze teruggetrokken is. Amen tot het Priesterschap of autoriteit van dien man.

Voorwaar! voordat hij het weet, is hij aan zichzelf overgelaten om tegen de prikkelen te slaan, de heiligen te vervolgen en tegen God te strijden.

Wij hebben door treurige ondervinding geleerd, dat het de natuur en genegenheid van bijna alle menschen is, zoo spoedig als zij een weinig autoriteit krijgen, gelijk zij veronderstellen, zoo willen zij onmiddellijk onrechtvaardige heerschappij uitoefenen.

Vanwege dit velen zijn geroepen, doch weinigen uitverkoren.

Geen macht of invloed kan of zou onderhouden worden door de kracht van het Priesterschap, dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, zachtmoedigheid en ootmoedigheid en door ongeveinsde liefde.

Door vriendelijkheid en reine kennis, welke de ziel grootelijks zal uitbreiden zonder geveinsdheid en zonder bedrog.

Bestraffende somtijds met scherpheid, wanneer gedreven door den Heiligen Geest en toonende daarna eene vermeerdering van liefde tegenover hem welke gij bestraft hebt, opdat hij u niet als zijn vijand beschouwe.

Dat hij moge weten dat uwe getrouwheid sterker is als de banden des doods.

Laat uwe ingewanden tevens vol van christelijke liefde zijn jegens alle menschen, en tot het huisgezin des geloofs, en laat deugd uw gedachten onophoudelijk versieren, dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid des Heeren sterk worden, en de leer van het Priesterschap zal op uwe ziel dalen, geijk de dauw des hemels,

De Heilige Geest zal uwe voortdurende metgezel zijn en uwe scepter een onveranderlijke scepter van rechtvaardigheid en waarheid, en uwe heerschappij zal eene eeuwige heerschappij zijn en zonder dwangmiddelen zal het tot u toevloeien voor immer en altijd.

Hoe mijn zuigeling werd genezen.

In Augustus 1898, mijn zoontje Eugene, een jaar oud zijnde, vatte deze een koude, nadat hij de mazelen gehad had, en dit te zamen met het krijgen van tanden veroorzaakte „cholera infantum“ Wij deden al wat wij konden, doch de ziekte nam steeds toe. Zijn

gezicht was zoo uitgeteerd, dat het niets geen natuurlijk aanschijn meer had en zelfs de beenderen begonnen op sommige plaatsen van zijn lichaam door de huid heen te dringen.

Eenigen der zusters (waaronder zuster Woodruff en Mc. Cune van Salt Lake City, welke te dien tijd de Conferentie bijwoonden) waren zoo vriendelijk hem te wasschen en zalfden hem verscheidene malen met olie. Apostel A. O. Woodruff en andere broeders bedienden de verordening voor de zieken aan hem, en ofschoon hij na deze verordeningen beter scheen te rusten, zoo werd zijn toestand beklagenswaardiger dan ooit, en het scheen alsof herstel onmogelijk was.

Toen hij reeds voor ongeveer zeven weken ziek was geweest, werd hij wederom gezalfd door een Broeder, Anderson genaamd, welke hem gezondheid en leven beloofde om zijn werk op aarde te eindigen. Als hij dit zeide, gevoelde ik een trilling door mijn lichaam, vanaf mijn hoofd tot de voeten, de Geest zeide mij, dat het zou zijn gelijk als hij zeide, en ik verheugde mij te weten dat mijn zuigeling zou leven. Doch het kind werd steeds zwakker en zwakker, totdat het zijne oogen niet meer kon openen. Gedurende drie dagen kon men zelfs geen polslag gevoelen; het eenige teeken van leven was de zwakke hartklopping. Velen dachten, dat hij dood was, en zelfs een goede zuster kwam tweemaal om hem afteleggen.

Niettegenstaande dit alles, gevoelden wij, zijne ouders, dat hij leven zou. Zusters kwamen om hem te helpen verplegen, onder dewelken tante Jane Hinman zich bevond, welke eene buitengewone goede verpleegster was en geloof in zijn herstel had. Zuster Mary Head waakte bij hem gedurende den nacht en terwijl zij bij de wieg nederknielde, rustte de gaven van talen op haar en zij zong in een zachte, stille toon een zeer schoon gedicht. De hoofdzak was hetzelfde was, dat zijn ouders de wetten van gezondheid in acht genomen hadden en bijgevolg had het kind een sterke natuur overgeërfd; eveneens dat wij het Woord van Wijsheid gehoorzaamd hadden en dat wij aanspraak op de zegeningen hadden, indien wij in geloof vroegen, dat de verwoester bestraft zou worden. Zij eindigde met de woorden: „de Heer heeft gegeven en de Heer heeft genomen, gezegend zij den naam des Heeren“.

Dit had eene verzachtende invloed op ons, en wij gevoelden te moeten zeggen: „Uw wil geschiedde o, Heer“, ofschoon wij niet anders gevoelden als dat het de wil van den Heer was, dat de kleine zou leven.

Van dezen zelfden nacht af begon hij langzaam te herstellen. De Ouderlingen gingen voort elken dag hem te zalven, en met goeden zorg werd hij geheel genezen door de macht van God. Hij is heden een sterke gezonde jongen en een levende getuigen voor ons en al diegenen welke hem destijds zagen en zulks nu kunnen, gevoelende dat zijn herstel een wonder is. Hij kreeg negen tanden gedurende zijn ziekte en had long- en hersenkoortsen gedurende het latere gedeelte van zijn ziekte. Wij gevoelen alle eer en prijs aan God te moeten geven voor zijn herstel.

Ik kan hieraan toevoegen, dat mijn echtgenoot zijn ziekte en herstel in een droom zag, voordat hij ziek werd en had altijd geloof dat het kind zou leven,

Mrs. Elnora Wight.

Cardston, Alberta, N.-Amerika.

Bij het overlijden van President George Q. Cannon.

„Broeder Cannon is gestorven . . .”
Somber klinkt die droeve klacht.
Ja, wij konden 't wel verwachten,
Maar 't was tóch nog onverwacht.

't Was het Raadsbesluit des Heeren,
En Zijn wil is wêlgedaan;
Maar de heiligen zien met smarte
Hun' zoo dierbren leider gaan.

Gaarne had men hem behouden;
Den geliefden President,
Die zoo goed hen onderrichtte
Door zijn wondergroot talent,

Waarmêe God hem had gezegend,
Om zijn deugd en vroomheidszin,
Om zijn groot geloof en liefde,
Om zijn zuivre waarheidsmin. —

'k Droeg de stille hope in 't harte
Broeder Cannon eens te zien,
Hem op aard nog te ontmoeten,
Altijd dacht ik: „wel, misschien . . .”

— 't Mocht niet zijn. Naar beetre oorden
Is zijn eedle geest gevloôn,
Keerde weer tot God den Vader,
Die hem uitzond van Zijn troon.

Hij riep Zijn getrouwe dienstknecht,
Andre arbeid wachtte hem;
En die dienstknecht steeds gewillig,
Volgde ook nu zijns Meesters stem. —

'k Hoop getrouw te mogen blijven
Aan het eens gemaakt verbond,
Dan zie 'k broeder George Q. Cannon
In den blijden morgenstond,

Van d'opstanding, als de Heere
Met Zijn heiligen verschijnt,
Om in vree op aard te wonen,
Wanneer Satans macht verdwijnt.

Glorierijk en heerlijk tijdperk!
Dra, heel spoedig treedt het in,
Neen, de dood is geen verschrikking!
Ah! het sterven is gewin!

IEKKE KOOLJMAN.

Gemengd Nieuws.

In den laatsten tijd zijn er onder bestuur van Pres. Lorenzo Snow en de Apostelen verscheidene nieuwe Ringen in Zion georganiseerd. door twee of drie afdelingen te maken uit Ringen welke alreeds te groot waren. Aldus zal het Presidentschap van iedere afdeling de zaken beter kunnen overzien en behandelen, om grooter voorspoed en eenheid te vormen.

I N H O U D:

Een en zeventigste algemeene jaarlijk-		Gebed en Openbaring	Blz. 171
sche Conferentie (<i>Vervolg</i>).	Blz. 161	Hoe mijn zuigeling werd genezen.	" 174
Zaligheid voor de Levenden en de		Bij het overlijden van Pres. George	
Dooden (<i>Slot</i>)	" 165	Q. Cannon	" 176
Belangrijke Notitie	" 169	Gemengd Nieuws	" 176
Brusselsche Conferentie.	" 170		

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaäk Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland